

ಬೆಂಗಳೂರಾಗ ಅಂಥ ಕೆಲವು ಮಾಡ್ಯಾಟೋ ಇಲ್ಲೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ... ಅದ್ರ ಮಗ, ಸೋಸಿ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಮಾನ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಮನ್ನಾಗ ತೊಂದ್ರೆ ಕೊಡಾಕ ಕುಂತಾನ...' ಅಂತ ಇವರಿಬ್ಬು ಶೇಕ್ರ ಹತ್ತಿರಕ ಬರೋದನ್ನ ನೋಡಿ ಗಪ್ಪನಾಗಿ ಬಡಬಡ ಉಡ ಹಿಡದಾಡಕ ಮುಂದಾದ್ರು, ಶೇಕ್ರ ಇವರಿಬ್ಬು ಹತ್ತಿರಕ ಬಂದವನು ಕೇಳಿಯೂ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರದಂಗೆ ಬೇರಕಡೆ ದಾರಿ ದಡದಡ ತುಳಿದ. ದಾರ್ಯಾಗ ಒಂಟೆಂಗೆ ಹೊಂಟದ್ರು ಹಚ್ಚನ ಊಸರವಳ್ಳಿನ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದ. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಊಸರವಳ್ಳಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಉಬ್ಬಿಸಿ ಕೊಂಡು ರಾಗಪ್ಪ ನಡದಂಗೆ ಚಿಕ್ಕೋತ ನಡಿತಿತ್ತು. ಏಕಾ ನೋಡಿದವನೇ ಅದನ್ನ ಸಿಟ್ಟೆಲೆ ರಪ್ಪನ ಬಡದ. ಅದು ಪೆಕಪೆಕ ಒದ್ದಾಡಿ, ಮೈ ಉಬ್ಬುದ್ವಿಸಿ ಹದಿನಾರು ಬಣ್ಣ ಬದ್ವಿಮಾಡ್ತು. ರಾಗಪ್ಪನ ಮೇಲೆ ಇನ್ನಂದಿಷ್ಟು ಸಿಟ್ಟುಬಂದು ಇನ್ನೂ ಒಂದೆರೆಡು ಬಿಟ್ಟ. ಕೊನಿಗೆ ಎರೆ ಮಣ್ಣಿನ್ನಾಗ ಮಣ್ಣಿನ ಬಣ್ಣಾಗಿ ಸತ್ತು ಹೋದಂಗೆ ಮಾಡ್ತು. ಅದನ್ನ ಬಟ್ಟಾಗ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಮುಂದಕ ಬಂದ.

ಆಕಡೆ ಡೂಗೀರ, ಬಂಡೆಪ್ಪ ಆ ಜಾಲ್ಯಾಗ ಓಡಿಸ್ಕಾಡಿದ ಉಡ ತನ್ನ ಎದ್ದಿದ್ದ ಸಣ್ಣ ಕಾಲುಮಯಂತ ಎರಿಬಿಡಿಕಾಕ ತಾರಮಾರ ಹೊಕ್ಕಾಡುವುದನ್ನ ನೋಡಿದ. ನೋಡಿದವನು ಬಾಲ ಹಿಡಿದು ಗಟ್ಟಿ ನೆಲಕ ರಪ್ಪಂತ ಬಡುದು ಆಗಿಂದಾಗಲೇ ಉಡದ ನಾಲಿಗೆನ ಕೆಂಪುಗ ಹೊರ ಚೆಲ್ಲಿಸಿದ. ಊಸರವಳ್ಳಿ ಜತಿಗೆ ಉಡನ ಅದೇ ಬಟ್ಟಾಗ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಮನಿಗೆ ಬಂದ. ಮನಿಗೆ ಹೋಗತಿಗೆ ಸಂಜೆ ಆಗಿತ್ತು. ರಾಗಪ್ಪ ಅವತ್ತು ಪುಣ್ಯಕ ಅದೆಲ್ಲಿಗೋ ಹೋಗಿದ್ದ. 'ಏಯ್... ಇವತ್ತು ಅಪ್ಪಗ ಉಡ ತಂದಿನಿ... ಬಿಸಿಬಿಸಿ ರೊಟ್ಟಿಸುಡು, ಹಂಗೆ ನಮ್ಮಿಬ್ಬಿಗೆ ಸಪ್ಪೇಟು ತತ್ತಿಸಾರು ಮಾಡು...' ಅಂತ ಈಳಿಗೆ ತಗಂದು ಉಡದ ಬಾಲನ ಪಳಪಳ ಕೊಯ್ತು, ಉಡದ ಹೊಟ್ಟಿನ, ಊಸರವಳ್ಳಿ ಹೊಟ್ಟಿನ ಪಿಂಜೆಗೆ ಗೊತ್ತಾಗದಂಗೆ ನಿಲಾ ಸೀಳಾಕ ಮುಂದಾದ. ಬಟ್ಟಾಗಿನ ಊಸರವಳ್ಳಿ ಇನ್ನೂ ಸತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೊಟ್ಟೆ ಟುಸಂತ ಉಬ್ಬಿಸುತಿತ್ತು. ಉಡದ ಕಾಲು ತುಂಡಾಕಿ, ಊಸರವಳ್ಳಿಯ ಹೊಟ್ಟಾಗಿನ ವಿಷದ ಕಸ್ತಾಕಿ ಎಲ್ಲಾ ತುಂಡು ಒಂದೇತರ ಸೇರಿಸಿ ಪಿಂಜೆಗೆ ಕೊಟ್ಟ. ಪಿಂಜೆ

ಒಲಿಮುಂದ ಕೂತು ತತ್ತಿಸಾರಿಂದು, ಉಡ ಸಾರಿಂದು ಬ್ಯಾರಿಬ್ಯಾರಿದಂತ ಮಾಡಿಟ್ಟು.

ರಾಗಪ್ಪ ಎಲ್ಲಿಗೋ ಹೋದಾತ ಬರಂತ ಬಂದವನೇ ಮಂಚಕ ನಾಲ್ಕುಕಾಲು ಕರಂತ ಕಿಸಿಯುವಂಗೆ ದಬ್ಬಂತ ಕೂತು ಪಿಂಜೆಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಕೊಡಂದ. ಗಂಡ ಉಡ ತಂದಿದ್ದನ್ನ, ತಾನು ಅಡಿಗಿ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನ ಮಾವಂಗೆ ಹೇಳಿ ಬಿಸಿಬಿಸಿ ರೊಟ್ಟಿ ಜತಿಗೆ ಸುಡುಸುಡು ತುಂಡುಗಳನ್ನ ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟು. 'ಮನ್ನಾಗ ಖಾಲಿಕುಂತು ನಿನ್ಮುಂದ ಏನ್ ಕಿಸ್ತು ಮಾಡ್ತಾನ... ಇದನ್ನಾದ್ರು ಮಾಡ್ತಾನಲ ಕೈಲೇ ಆಗಲಾರದ್ದು...' ಅಂತ ಶೇಕ್ರನ ಊಟಕ್ಕೆ ಕರಲಾರದ ಕಪಕಪ ತಿಂದು ಡೇಗಿದ. ಅಮ್ಮಾಲ ಕಳೆದ್ದಾವಂಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಉಡದ ಬ್ಯಾಟ ಕೊಟ್ಟುಬಂದು ಮಂಚಕ ಏಕಾ ಉಳ್ಳಿದ. ಕಳೆದ್ದಾವ ಉಡದ ಬ್ಯಾಟ ಕೊಟ್ಟದ್ದನ್ನ ತಣ್ಣಗಾಕ ಬಿಡಬಾರದಂತ ಬ್ಯಾಟನ ಸರಿಗೆ ಮೂಸಲಾರದ ತಿನ್ನಾಕ ಕೂತವನು ಹಂಗೆ ದಡ್ಡಿಗ ಬರೋರಕಡೆ ಕೆಟ್ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟಿದ್ದ. ತಿಂತತಿಂತಾ ಕಣ್ಣು ಮಸುಮಸುಕಾಗ ತೊಡಗಿರಬೇಕು ಹಂಗೆ ಕುಂತಲೇ ಉಳ್ಳಿದ.

ರಾಗಪ್ಪಗ ಇನ್ನೂ ನಿಂದಿ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೊಟ್ಟೆ ಮುರು ಮುರುದಂಗೆಾಗಿ ಮಂಚಕ ಉಳ್ಳಾಡತೊಡಗಿದಾತ ಮೆಲ್ಲಕ ನಿಂದಿಗೆ ಜಾರಿದ. ಶೇಕ್ರಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಒತ್ತರಿಸಿ ಬಂದ್ರು ತಡಕೊಂಡು, ಅಪ್ಪನಂಜೋನು ಮಲಿಗಿದ್ದಲಾ ನಡೆಂತ ಪಿಂಜೆ ಮುಂದ ತತ್ತಿಸಾರಿನ ಊಟಕ್ಕೆ ಕೂತ. ಉಡದ ಬ್ಯಾಟನ ಶೇಕ್ರ ಉಣ್ಣುತಿದ್ರು ಅದನ್ನ ಒಟ್ಟು ಮುಟ್ಟಲಿಲ್ಲ. ಕೊನಿಗೆ ಇಬ್ಬು ತತ್ತಿಸಾರು ಉಂಡು ಮಲಿಗಿದ್ರು.

ಶೇಕ್ರ ತತ್ತಿಸಾರು ಊಟ ಮಾಡಿದ ಖುಷಿಗೆ ಸೀದಾ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿ ಪಸಕನ ಕೈ ಎಳಕೊಂಡ. ಪಿಂಜೆ ಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟುಬಂದು 'ಎಲ್ಲಾರ ಕೂತು ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಾಕ ಏನಾಗೇದ ನಿನಗ...' ಅಂದ. 'ನಾ ಎಲ್ಲೆಂತ ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ... ಹರ್ರ ಬಚ್ಚಲಕೂಡ ನೆಟ್ಟಗಿಲ್ಲ... ಮನ್ನಾಗ ಎಲ್ಲೇರ ಮರಿಗಿನಿತು ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಂದ್ರ ಮನ್ನಾಗ ಒಂದುಕೋಣೆ ಇಲ್ಲ.. ಮನೆ ಎಂಬುದು ಅಂಗಬಂಗ್ಲೆ ಆಗೈತಿ... ಮನಿತುಂಬಾ ನಿಮ್ಮಪ್ಪ ಹದ್ದಾರು ಊರ್ತರಿಗಿ ದೇವ್ರುಪೋಟ ಇಷ್ಟಾನ... ಮನ್ನಾಗ ಯಾರಿಲ್ಲಾಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಂದ್ರ ಮನೇಲಿದ್ದ ದೇವ್ರು 'ಇಲ್ಲಿ